

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

Cap. IV. De Patrino Confirmationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

illam etiam causam esse rationabilem censet, si Episcopus, velle ob benevolentiam, similemve causam confirmare Infantem, sed remoto, si quod timeatur, scandalum; nam tunc graviter non peccaret Episcopus, quia ejusmodi usus confirmandi compotes rationis, non videtur esse rigoris magni.

§. I. I. De Amentibus.

1. Si spes sit, ut Amentes ad rationem redeant expectetur, ut expectantur Infantes, secus possunt, & debent confirmari, etiam si sint Amentes perpetui, ne scilicet tanto bono, & hujus Sacramenti Characterem careant. Sic ex probabiliori sententia S. Th. 3. p. 2. q. 2. art. 8. ad 2. Suar. alique citati.

2. Theologia Seraph. monet V. Conf. diff. 3. ver. Amentes vero, ne detur confirmatio iis amentibus de quibus constat notorie incidisse in amentiam in statu peccati mortalis. Constat inquit, nam si non constet, vel dubitetur, scimus omnes, debere eos præsumi bonos, & confirmandos. Non placet monitio, quia semper dubitari potest aliquod intercessisse lucis intervallum, in quo per contritionem bonum statum acquisierint.

3. Quod si alicubi Episcopus Amentes confirmare non soleat, satis excusabuntur Parentes, si illos ad Episcopum non adducant.

§. III. De proximè morituris.

1. Hos tametsi sint Infantes, posse & debere confirmari, ratio modo dicta §. 1. n. 2. suadet. Excusatio tamen illa esse solet in promptu, quia ejusmodi infirmi suis in lectulis jacentes, sive erubescunt, sive timent, ad se Episcopum advocare.

2. Audiant tamen Episcopi quod Io. Sanch. in sel. d. 40. n. 4. ver. Quod si Episcopus adire, ipsis edicit, si Episcopus (inquit) adire Carcerem vellet, & ibi Confirmationem ministrare condemnatis ad mortem exemplum humilitatis, & cura ingentis erga suas oves ostenderet. Audiant quæ scripsit Quintan. de Conf. sing. 3. n. 5. Si suspendendus (inquit) vel quilibet moribundus Confirmationem petat à proprio Episcopo, illum sub mortali teneri ad eam ministrandam, docent Angelus, Vivaldus, Fillius. Ochagavia, Suar. Regim. Layman, quia privaret petentem magno fructu. Audient Sanctissimum Pastorem Carolum Borromæum, in Decr. 27. Decretorum Mediol. Si quis (inquit) cum periculose agrotat, Confirmationem sibi ministrari petat, tunc Episcopus, si eo loci est, ubi ille agrotat, ne sine hoc Sacramento decedat, eum charitate patere a invisar, & confirmet.

§. IV. De Adultis.

1. Primo. Hi statim à Baptismo confirmantur, si opportunitas adest, quia nihil eos impedit, & sic fortiores redduntur ad fidem profutendam.

2. Secundo. Non tamen idem peccant, nec mortaliter, nec venialiter si citra contemptum, vel quid simile, data occasione id negligant, quia de hoc nullum apparet præceptum: quæ est sententia Suar. d. Conf. d. 83. sect. 1. ver. Quo circa, contra Caët. & alios nonnullos putantes, esse veniale. Vnde non est fides habenda Leandro de Conf. d. 1. q. 7. sine, qui trahit ad se Suar. quasi concedentem esse veniale.

3. Tercio. Nec villo modo peccant ij Fideles, qui nondum Confirmati accedunt ad Sacram Eucharistiam assumendam, quia multo magis de hoc nullum præceptum adest, quidquid Tol. Victorel. Sor. apud Dianam p. 4. tr. 4. ref. 50. dicant in oppositum. Multo (ait Quintanad. de Conf. sing. 4.) minus peccant, qui nondum Confirmati, Religiosam Professionem emittunt, vel alia Sacramenta (præcinde ab Ordine de quo mox) suscipiunt, vel administrant.

4. Verum Quarto. Quid de suscipientibus Ordines, non præsumpta Confirmatione? Respondeo. Id magis est

controversum. Puto tamen, neque hos peccare mortaliter, quia neque hic apparet adeile præceptum vel gravem saltem consuetudinem. Tridentinum autem tenetur, qui confirmationem non susceperint, minus tunc videtur, quam præcipere. Ita Suar. Valent. Gran. Avil. alique apud Dianam p. 2. tr. 16. q. 1. Amentes fatetur probabile item esse, committi mortale, quia dissimili etiam Auctores Tann scilicet Bon. Tol. cum Ancisa de Conf. sine, id affirmant.

5. An autem peccent saltem venialiter? Respondeo. verè communior opinio est eos peccare venialiter, probabile etiam est ne venialiter quidem peccare, quia ne levis quidem deordinatio apparet, & ex alia parte non obligamur omnes bonas operationes Ordinandi suscipiendi præmittere: Episcopum quidem ipsum tunc ordinantem non confirmatos, à dicto veniali exculso, quia magis ad ipsum pertinet, directionem Conciliorum diligenter custodire.

Inquires denique, Quamnam dispositionem debet confirmandus, ac ritè & licitè hoc Sacramentum suscipiat? Respondeo, præter intentionem saltem venialem illud suscipiendi, & statum gratiæ, qui requiritur suscipiendo Sacramentum mortaliter peccat. l. 1. c. 3. universatiter dictum est, debet Adultus tandem modo scire, quid suscipiat, & alia omnia cognitionem Mysteriorum Fidei, quæ requiruntur susceptione Baptismi, de quibus suo loco dictum est supra lib. 2. c. 2. §. 3.

CAPVT IV.

de Patrino in Confirmatione.

1. Quoniam plura, quæ de Patrino in Baptismo proxime superius ad Patrino Confirmationem etiam faciunt, ideo sunt ea omnino recedenda & abominanda hic aliqua, ibidem dicta commixtatis generis petemus, & alia propria superaddemus.

2. Patrino, vel Matrino contrahit cognitionem ritalem, quæ sit impedimentum dirimens Matrimonium; sess. 24. c. 2. de ref. sic enim habet Trid. Et quæque cognatio, quæ in Confirmatione contrahitur, ter confirmantem, & Confirmatum, illique Patrem & Matrem, ac tenentem, non egrediatur. Clarior tibi erunt ex dictis de Patrino in Baptismo. Hic nota illud (tenentem) quare licet non tangens baptismum non contrahit cognitionem, nec contrahitur tangens Confirmationem.

3. Secundo. Idem qui fuit Patrino in Baptismo test esse in Confirmatione, ut docet G. Hur. de diff. Silu. V. Confirmatio. n. 4. alique. Verum probabilior est tropal. de Conf. d. v. n. p. 10. num. 2. Bon. Laym. Barbo. cum Diana p. 3. tr. 4. ref. 21. alique dicant debere esse diversum, nisi necessitas urgeat, licet admittatur etiam, non esse mortale: quia res non est gravis, sicut tur Diana.

4. Tercio. Patrino in Confirmatione non fit, si vnus, vel vna, quia quod in Baptismo possit esse vnus, & vna dispositum fuit à Tridentino, in Castro l. c. quod non fuit dispositum in Confirmatione, ergo in hac standum est iuri communi, C. Final. de Conspol. in 6. quod vnus, vel vna tantummodo in Confirmatione concedit. Rectè autem decretum est ob deordinationem in Synodo Panormitana part. 2. cap. 13. ut, item Pontificali Romano Clem. VIII. mas matrem, sive foeminam teneat, addit Barbo. l. 2. p. de pot. Episc. al. n. 52. non posse convenienter vnam esse Patrino, vel duorum tantum in eodem die, sic præscribere Pontificali, nisi fortè ejusmodi Patrino sit probus, & præfatus nisi sit Ecclesiasticus, de quo non addit multum præfatus. Hæc ille. Sed profecto rectè dixit (conveniens) nam ceterum præceptum non video.

5. Quarto. Religiosus, vel Religiosa, etiam sine licentia Superioris, potest, saltem abique mortali, esse Patrini, vel Matrini in Confirmatione. Si enim olim fortasse fuit aliqua prohibitio, hodie ipsa consuetudine abrogata est. Quidquid dicat Castrop. l. c. n. 2. qui docet Religiosum peccare mortaliter tenendo Confirmandum, & solum tunc non peccare, quando confirmandus esset etiam Religiosus. Nos autem sequitur Quintanad. de Bapt. sing. ult. m. & de Conf. sm. 8. saltem peccatum mortale non cognoscentem.

6. Quinto. Patrinus in Confirmatione debet ex Castropalao de Conf. d. v. n. 2. esse confirmatus, sed de hoc dixi cum de Baptismo, l. 2. c. 4. §. 2. n. 4.

7. Sexto. Patrinum non adhibere in Confirmatione esse mortale, docent communiter Doctores, praesertim Conf. d. 5. n. 1. quia est solemnitas semper gravis exstimata in Ecclesia, ut etiam in Baptismo.

8. Septimo. Parentes non possunt in Confirmatione suscipere sub mortali propria sobolem, ut nec possunt in Baptismo. An autem praevenitur iure petendi, si suscipiant extra necessitatem, est in opinione positum, atque tum affirmativa, tum negativa probabilis est, ut, cum de Baptismo loqueremur, indicavimus, & confirmabatur ex dicendis n. 10.

9. Octavo. Vir non potest suscipere Vxorem suam in Confirmatione, nisi accedente necessitate. Ita Sà v. Conf. sm. 16. Verum Leander de Confirmat. d. 5. q. 9. cunctis Soc. Tol. alioque ne in necessitate quidem posse comendat. Unde sequitur, si suscipiat, non contrahere cognitionem propter similem rationem, quam alias induxi l. 2. de Bapt. c. 4. §. 3. num. 4. quia qui aliquem suscipit, contra Ecclesiae dispositionem, cognitionem ab ipsa legitime susceptioni annexam contrahere non potest. Contra hanc sequelam habet Leand. l. c. sed nos illum non sequimur.

10. Confirmatur nostra doctrina, quia sic habet Clem. VIII. in Pontificali: Nullus, qui non est confirmatus, potest esse in Confirmatione Patrinus, nec Pater, aut Mater, Maritus, aut Vxor. Hæc ille. Ego igitur expendo illud (non potest) cum enim hoc verbum cum negatione possit significare idem, quod (non valet) id est non est valida susceptio, & possit etiam significare idem quod (non licet) id est valida est, sed peccaminosa susceptio, ideo poterit quis sequi priorem explicationem, & negare contrarium predictam cognitionem à Coniugatis: ex nulla enim & invalida susceptione, valida cognitio nasci non potest. Sed non nego posse te sequi opinionem posteriorem &c. Unde utraque sententia sit probabilis, &c. Quod autem has significationes habeat illud (non potest) habet apud Barb. de dist. l. 1. §. c. 1. n. 13. Castro. l. 1. n. 1. §. 2. p. 17. n. 4. & tom. 3. de Ver. Obed. q. 4. p. 17. §. 1. n. 8. & iussit §. 7. n. 1. & p. 12. §. 4. n. 5. brevius, alioque.

11. Nono. An Frater possit esse Suseptor in hoc Sacramento alterius Fratris? Sà V. Confirmatio n. 16. Bonac. de Conf. d. 5. p. 4. n. 1. 2. alique aiunt licitum esse in necessitate. Si ergo id solum necessitati concedunt, negare videtur extra illam. Sed profecto id nimis ieiune dictum est. Quare oportebit, & id clarius explicare, & alias dubitationes hinc emergentes dissolvere, quod iam facio.

12. Quæro enim Primo, An peccet frater suscipiendo Fratrem extra necessitatem?

13. Quæro Secundo. An contrahat cognitionem spiritalem, ita ut, si Frater v. g. tenuerit Sororem, deinde

de cum illa inhoneste agendo, debeatur in Confessione explicare, tum cognitionem carnalem, tum spiritalem?

14. Quæro Tertio per hanc occasionem. Si Frater Fratrem suscipiat in Baptismo, idemne in prædictis duobus dicendum, quod in Confirmatione?

15. Respondeo. Volui non paucos Doctorum libros revolvare, & recollere totam distinctionem 4. & 5. de Consecr. & causam 30. in quibus de huiusmodi argumento tractatur, & nullibi inveni prohibitionem, ne Frater Fratrem, Sororemve in Baptismo, vel Confirmatione suscipiat, solum in prædicta verba, Sà, & Bonac. incidi, valde, ut vidisti, arida, & quæ sine ulla ratione, sine ulla Iuris citatione, sine ulla paritate prolata. Quare donec aliud certius effulgeat.

16. Dico ad primam Quæstionem, Fratrem, posse suscipere Fratrem, vel Sororem sine ullo peccato, quia non sunt imponenda præcepta, si de illis non constat.

17. Dico ad secundam contrahere cognitionem, quia nulla ratio apparet non contrahendi. Unde utraque cognitio erit Confessori aperienda, si casus propositus eveniat.

18. Dico ad tertiam, idem esse dicendum in Baptismo, quia pari modo res in eo se habet.

Obligatio Patris Confirmationis.

19. Patrinus in Confirmatione tunc solum tenetur confirmatum instruere in fide & motibus; quando deficit Patrinus Baptismi, vel alius, qui instruat. Imo Henricus Bonac. Laym. cum Castrop. de Conf. d. un. p. 10. n. 2. & cum Leandro de Conf. d. 5. num. 7. alique hunc patrinum non esse ad ejusmodi instructionem obligatum docent, hoc enim est proprium manus Patris Baptizati, non Confirmati.

CAPUT V.

De penis iterum Confirmantis.

1. Quamvis, qui bis scienter eundem baptizat, ut lib. 2. de Bapt. c. ult. & lib. de Irreg. c. §. dictum est, sit ipso facto ex expressis Iuribus irregularis; qui tamen bis, etiam scienter, confirmat, graviter quidem, & sacrilege peccat, quia Confirmatio cum imprimatur characterem, est irreiterabilis, sed non incurrit irregularitatem. Ratio convincens ducitur ex illo principio alias l. de Irreg. c. §. n. allato. Illud solum delictum inducit irregularitatem, quod expresse iura decernunt. Quo posito, sic subsumo. At nullum ius invenitur, quod delicto irratæ Confirmationis irregularitatem adnectat, ergo &c. Et ita docent communiter Doctores. G. Hurt. de Conf. diff. 9. & iterum de Irreg. d. 2. diff. 1. Suar. 3. p. de Sac. d. 38. sec. 2. Bona. Val. March. alique cum Leand. de Conf. p. 4. q. 11.

2. Neque obstat Sacer Textus, C. Dilectum est de Conf. q. 5. quatenus videtur irregularitatem huius delicto adnectere: non obstat inquam, nam hoc Cap. est Concilii Tarraconensis, quod fuit Provinciale, atque adeo totam Ecclesiam nequit obligare: vel certe usu est abrogatum, vel denique, quia est pœna, incurretur post sententiam.

3. Reconfirmare sub conditione cum de quo est dubium, an valide fuerit confirmatus, non solum non esse peccatum, sed recte factum, sicut dictum est de dubie baptizato, monitione non indiget.